



**Skatteministeriet**

28. september 2022  
J.nr. 2022 - 8365

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 771 af 6. september 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Louise Schack Elholm (V).

Jepp Bruus

/ Rikke Kure Wendel



## Spørgsmål

Er der tekniske barrierer for, at der kan indføres et personligt skattefradrag for udgifter til fitnessabonnementer og personlig træning på samme vis, som der i dag er et personligt skattefradrag for medlemskab af fagforeninger eksempelvis?

## Svar

Det er et grundlæggende skatteretligt princip, at udgifter skal være forbundet med indkomsterhvervelsen for at være fradragsberettigede. Som udgangspunkt vil udgifter til fitnessabonnement og personlig træning ikke være forbundet med indkomsterhvervelsen.

Dette står fx i modsætning til udgifter til faglige foreninger, der kan fradrages, hvis den faglige forenings hovedformål er at varetage de økonomiske interesser for den pågældende erhvervsgruppe.

Fradraget for udgifter til fagforeningskontingenter er endvidere betinget af, at der sker indberetning af medlemmernes kontingentbetalinger. De faglige foreninger skal således hvert år foretage indberetning til Skatteforvaltningen om de indbetalinger, foreningen har modtaget fra hvert enkelt medlem det foregående kalenderår. Fradraget for fagforeningskontingenter kan ikke overstige 6.000 kr. (2022-niveau).

Hvad angår tekniske barrierer ifm. en eventuel indførelse af fradrag for udgifter til fitnessabonnementer og personlig træning, vil det således skulle overvejes, om fitnesscentre og personlige trænere vil skulle pålægges en indberetningspligt. Pålægges der ikke en indberetningspligt for fitnesscentre og personlige trænere, må det forventes, at fradraget vil medføre en større administration for Skatteforvaltningen ifm. kontrol af korrekt selvangivelse af fradraget. Samtidig vil misbrugsmulighederne være forøget.

Det vil også skulle overvejes, om et evt. fradrag for fitnessabonnementer og personlig træning i givet fald skal begrænses til et bestemt beløb. Indføres der ikke et sådant loft, vil det kunne føre til meget høje fradrag.

Derudover vil det ifm. overvejelser om et evt. fradrag være nødvendigt at foretage en række afgrænsninger af en sådan fradragsret. Det vil således skulle klarlægges, hvad der forstås ved et fitnessabonnement. Er det alene abonnementer til fysiske centre, der skal være fradragsberettigede, eller vil fradragsretten også skulle gælde fx betaling af kontingent til diverse sportsforeninger eller online fitnessabonnementer? Den samme afgrænsning vil også skulle afklares for personlige træning. Vil fradraget således alene skulle gælde personlige trænere, der er tilknyttet/registreret i et fysisk center, eller vil også personlige trænere i diverse sportsklubber eller selvstændige trænere, herunder diverse online coaches også være fradragsberettigede?

Endelig er det værd at fremhæve, at en ordning med fradrag for udgifter til fitnessabonnementer og personlig træning vil have provenumæssige konsekvenser. I en henvendelse til Kulturudvalget har DFHO (Dansk Fitness & Helse Organisation), jf. KUU alm. del – bilag 126 (20202-21), oplyst at ca. 800.000 danskere er aktive medlemmer af et

fitnesscenter. Hvis DFHO's skøn lægges til grund, og det derudover antages, at et årligt fitness abonnement i 2023 koster 2.500 kr., skønnes det årlige umiddelbare mindreprovenu ved indførslen af et fradrag for fitnessabonnement at udgøre 450 mio. kr. (2023-niveau). Efter tilbageløb og adfærd skønnes mindreprovenuet at udgøre 350 mio. kr. (2023-niveau). Skønnene er forbundet med stor usikkerhed.

I beregningerne er der ikke taget højde for, at en evt. indførsel af et fradrag for udgifterne til et fitnessabonnement med stor sandsynlighed vil øge medlemsantallet og dermed brugen af fradraget. Derudover er der ikke beregnet en provenuvirkning af at indføre en fradragret til udgifter vedr. personlige trænere.